

Zeg je vissen op graskarper, dan zegt bijna iedereen oppervlaktevissen met een broodkorst. Brian Witte gooit het echter over een andere boeg. In het Zwolse stadswater vist hij het liefst struinend met de pen op 'grasmaaiers'. In dit artikel legt Brian uit hoe hij dit precies aanpakt.

TEKST BRIAN WITTE FOTOGRAFIE SANDER BOER

PENNEN OP GRASKARPER

Penvissen is struinend, en dus licht bepakt, vissen.

Struinend vissen is actief vissen. Dat geldt ook voor de visserij op graskarper. Zorg dus dat je mobiel bent en licht bepakt aan de waterkant verschijnt. Het eerste wat ik doe als ik daar aankom, is het water goed observeren – zeker als het een voor mij nieuw water betreft. Een polaroidbril is daarbij haast onontbeerlijk. Waar is de windkant? Zijn er drijfvuilhoekjes? Bewegen er op een plek veel waterplanten? Zie ik wellicht al ergens in het wateroppervlak donkere

schimmen van graskarpers liggen? Een wandeling langs de waterkant voordat je gaat vissen, kan je sneller op het spoor van graskarper zetten.

STEKKEN

Aan de hand van mijn observaties bepaal ik vervolgens mijn tactiek, dus waar ik precies ga voeren en hoelang ik er ga vissen. In de praktijk zoek ik vooral de plekken op waar veel waterplanten staan, hier houden de graskarpers zich namelijk vaak op. Doorgaans vis ik dan net achter de

waterplanten. Bij het peilen en afstellen van je pen zal je zien dat er hier meestal ook een klein diepteverval in het bodemverloop zit. Zo'n klein talud kan erg goed zijn. Verder sla ik drijfvuilhoekjes eigenlijk ook vrijwel nooit over, want 9 van de 10 keer zijn de graskarpers hier te vinden.

VOEREN

Zodra ik een aantal stekken (doorgaans drie tot vier) heb gekozen waar ik vertrouwen in heb, voer ik deze aan. Meestal met een half blikje zoete mais – soms gemengd met een hand pellets, duivenvoer of hondenbrokken – per stek. Of ik een andere aasoort aan de mais toevoeg ligt aan het water waar ik vis en in welk aas ik vertrouwen heb op het desbetreffende water; waarbij resultaten uit eerdere sessies uiteraard meespelen in mijn keuze. Voeren doe ik verspreid, zodat de vis door blijft zoeken naar voedsel en als het ware op de stek blijft 'hangen' – ook als ik op een andere stek zit te vissen

ACTIVITEIT

Aan de hand van de activiteit op de stekken bij het voeren, bepaal ik op welke stek ik als eerste ga vissen. Doorgaans

Twee maiskorrels op de haak zijn standaard.

blijf ik 10 tot 30 minuten op een stek zitten, afhankelijk van de activiteit ter plaatse. Als het even kan houd ik ondertussen ook de andere stekken goed in de gaten. Zie ik op een andere aangevoerde stek activiteit, dan switch ik snel van stek om mijn vangstkansen te vergroten. Mocht ik op de stek waar ik dan vis ook geen actie van graskarper zien, dan maak ik altijd nog even een inspectierondje langs mijn aangevoerde en inmiddels beviste stekken. Soms hebben de vissen pas later door dat er wat te halen valt en loont het om hier nog even langs te gaan.

TWEE MAISKORRELS

Als haakaas kies ik vrijwel altijd voor twee maiskorrels. Deze prik ik op de haak en haal ik door totdat de kor-

Soms heb je bijvangst in de vorm van brasem, zeelt of winde.

rels op het rechte stuk van de haaksteel zitten. De rest van de haak blijft dus verder leeg. Dat kan de vraag doen rijzen waarom ik niet meer aas, bijvoorbeeld vijf maiskorrels, op de haak bevestig aangezien die toch niet helemaal vol zit. Op mijn beurt vraag ik me dan af wie er ooit weleens vijf maiskorrels op een rij op de bodem heeft zien liggen? Ik in ieder geval niet. De gevoerde maiskorrels los van elkaar naar beneden en ligt verspreid op de bodem. Persoonlijk geloof ik er dan ook heilig in dat de twee maiskorrels methode minstens zo goed, zo niet beter, werkt.

WIDE GAPE

De haak waarop ik de maiskorrels bevestig is een wide gape haak in maat 6 tot maat 12. Zelf vind ik de maat 8 wide gape haak van Korda een erg fijn allround maatje. Een te grote haak heeft namelijk als nadeel dat je de vis lastiger haakt. Bij een te kleine haak is de kans op lossers daarentegen weer groter doordat deze soms niet genoeg vlees pakt. Met het oog op dit laatste aspect gebruik ik het liefst een dunderadige haak. Deze haakt sneller in en gecombineerd met de grote demping van de (pen)hengel en rek van de lijn,

MATERIAAL

Hengel:

De ideale hengel voor het penvisen is uiteraard de penhengel. Deze heeft een mooie snelle (en liefst parabolische) actie, is stevig en toch niet te hard. Dat laatste is belangrijk omdat je op relatief korte afstand vist en de hengel grotendeels voor de demping zorgt bij het drillen van de vis. De hengel moet een snelle actie hebben zodat je zonder veel vertraging de haak kunt zetten. Met een stok die traag is en 'zwabbert' ben je wat dat betreft veel minder effectief.

Naast de specifieke penhengel kun je voor deze visserij ook goed uit de voeten met de wat zachtere karperstokken (1 tot 2 lbs testcurve) met een lengte van 3 meter of wat meer. Een lange, zachte spinhengel met een werpgewicht van een gram of 40 en minimaal 2,70 meter lengte kan ook prima als je deze visserij eerst eens een keer wilt uitproberen. Op dit materiaal heb je bovendien ook nog plezier aan bijvangsten als zeelt en brasem.

Molen:

De molen is een essentieel onderdeel van het materiaal voor het penvisen. Zodra je een karper haakt explodeert het water als de vis er vandoor schiet – de slip van je molen mag je dan niet in de steek laten! Zeker in water met obstakels, waar je de vis moet 'sturen', is dit van groot belang. Aangezien je bij de penvisserij een wat langere hengel gebruikt, kies je voor een wat groter model molen (3000 tot 5000 formaat). Zo heb je een hengel-molen combi die mooi in balans is. Daarnaast heeft een grotere molen als voordeel dat die per slag meer lijn op de spoel wikkelt. Je hoeft je dus geen ongeluk te draaien als je een dikke graskarper richting het landingsnet dirigeert.

Lijn:

Voor het penvisen gebruik ik het liefst een zinkende lijn. Op de wateren die ik bevis heb ik namelijk veel last van lichte stroming en drijfvuil die de pen omlaag trekken – met een drijvende lijn blijf je dan bezig met je pen goed leggen. Met een zinkende lijn heb ik hier geen last van. Bovendien raakt de lijn zo niet vast in het drijfvuil en heb je direct contact met de vis. Op mijn molen zit daarom 25/00 fluorocarbon gespoeld. Deze lijn is schuurbestendig en vrijwel onzichtbaar onder water, zodat je minder last hebt van argwanende vis. Ook bezit hij wat rek om de klappen van de vis op te kunnen vangen. Controleer je lijn tenslotte af en toe op beschadigingen, want het zou zonde zijn om een mooie vis door lijnbreuk te verspelen.

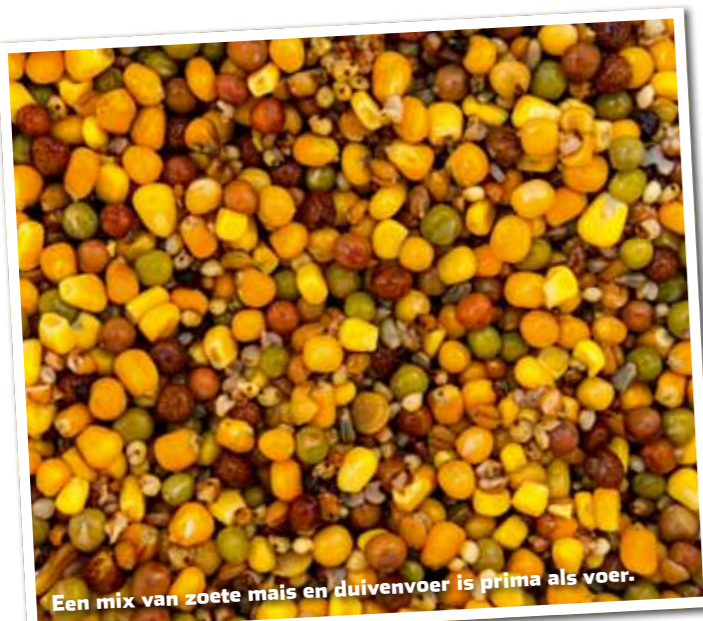
is de kans op uitbuigen veel kleiner dan bij het statisch vissen.

EENVOUDIG

De montage is verder simpel. Eerst schuif je een stuitje (van rubber, nylon of touw) op de lijn, daarna de pen en vervolgens de loodhagels. Qua pen heeft een hardhouten exemplaar met een metalen oogje aan de onderkant mijn voorkeur. Deze schuiven goed over de lijn en blijven niet halverwege 'steken', zoals bij een plastic pen nog wel eens het geval is. In de meeste stadswateren kun je met een pen van 0,8 - 1 gram meestal prima uit de voeten. Lood deze iets te zwaar uit, zodat je pen zinkt op het onderste loodhageltje (dat op 5 tot 10 centimeter van

Af en toe wat mais bijvoeren kan de vis triggeren.

Een mix van zoete mais en duivenvoer is prima als voer.

De pen is weg en de lijn loopt strak.

je haak zit). Schuif het stuitje daarna omhoog totdat alleen het puntje van de pen boven water uitsteekt. Het onderste loodhageltje ligt nu op de bodem, zodat je altijd scherp zit te vissen.

VERTROUWEN

Tenslotte is vertrouwen hebben in je aanpak (stekken, aas en montage) misschien nog wel belangrijker dan alles wat hiervoor is beschreven. Als je vertrouwen hebt in wat je

doet, komen de vissen – ook dikke graskarpers – vanzelf. Probeer verschillende stekken, houd vol en geniet. Van de omgeving en het magische moment dat je pen-netje onderduikt. Dat laatste

gebeurt soms in een split second of gaat juist tergend langzaam nadat er eerst wat aasbel-len omhoog zijn gekomen. Daarna is het de vraag wat er aan de andere kant van de lijn zit. Een brasem, zeelt, winde of toch een graskarper? Het moment dat je aanslaat en de sloop begint te gieren, weet je dat het zeker raak is! De adrenaline-stoot die dan volgt is met geen pen te beschrijven. Het enige wat ik erover kan zeggen is dat je er met volle teugen van moet genieten. Tight lines!

De oldschool hardhouten schuifdobber dient als beet-verklikker.

Penvissen is opgaan in en genieten van de omgeving.